

Prædiken til 5. søndag efter Trinitatis

Du er min klippe. Sådan kan vi finde på at sige om et menneske, der er særligt for os. En som vi ved altid vil være der for os. En vi altid kan komme til med alt hvad vi er fyldt af. En som vi ved vil lytte. Og tage del. Sige de ord vi har brug for. En som vi kan føle os trygge sammen med. Han var min klippe sådan kan hun sige hende, der har mistet sin mand. Han var fundamentet for min tilværelse. Og nu hvor han ikke er her mere er min tilværelse, det liv som vi byggede op sammen styrtet sammen som et korthus. Gud er min klippe. I Salmernes Bog i Gt er det et billede på Gud, der vender tilbage igen og igen. "Kun hos Gud kan min sjæl være stille han er den, der redder mig. Kun han er min klippe, min redning, min borg. Hos Gud finder jeg mod, min faste klippe mit tilflugtssted har jeg hos Gud." Vi møder Simon Peter i dag. En fisker fra Genesaret sø. Som mødte Jesus en dag. Og det blev møde kom til at

vende op og ned på Simon Peters liv. For da Jesus kaldte på ham fik hans liv et helt nyt indhold. Jesus havde en opgave til ham. Simon Peter skulle nu ikke længere fange fisk. Han skulle være menneskefisker. Fange menneskers opmærksomhed med de ord han sagde så de begyndte at tro på Jesus. Var Simon Peter det perfekte menneske, der altid sagde det rigtige og aldrig gjorde noget forkert? Var han et sårbart og et skrøbeligt menneske? Var det ikke Simon Peter, der svigtede sin mester og sin ven natten inden han døde på sit kors da han tre gange gentog: "Jeg kender ham ikke" Simon Peter er impulsiv, spontan, opfarende, et brushoved. Og så kender han tvivlen og sin egen svaghed: " Hold dig væk fra mig Herre for jeg lever ikke sådan, som Gud vil have det." siger han til Jesus. Peter er et menneske. I ham kan vi finde os selv. I dag bliver vi inviteret med ind i en samtale imellem Jesus og hans disciple. Det er Jesus, der gerne vil vide, hvad

mennesker siger om ham. Hvad hører disciplene rundt omkring. At han er en profet. Som de gamle profeter. Elias og Jeremias. Guds talerør. En, som får og som skal give direkte besked fra Gud. Om Guds vilje og Guds planer.

”Men I hvem siger I at jeg er.” Jesus vil høre sine venners mening. Hver især. For det er det, der optager Jesus. Det enkelte menneske. Hvad mener du? Om mig. Hvem er jeg for dig? Det er Simon Peter, der svarer: ” Du er Kristus, den levende Guds søn” Det er Peters tro. Hans trosbekendelse. Da han siger det så svarer Jesus: Det har kød og blod ikke åbenbaret dig men min far i himlene” Hvad mener Jesus med det? At det svar som Peter giver har Gud lagt ind i hans hjerte. Den tro Peter har på Jesus den tro har Gud givet ham. Hvordan er det med den tro vi har? Er troen noget vi kan skabe i os - selv? Er troen en egenskab et talent vi har – en særlig evne? Gud har lagt troen i os som et frø. Et frø, der kan slå rod, vokse og gro når vi kommer

her i kirken og hører Guds ord, synger Guds ord ind i vores hjerter. Et frø, der kan vokse når vi sætter os derhjemme og læser i vores Bibel. Når vi mærker Guds nærvær. At Gud er klippen i vores liv som vi altid kan komme til. Som altid er der. For os. Gud har sået troen i Peters hjerte. Og det at være sammen med Jesus, lytte til ham tale med ham hver dag. Har fået troen til at vokse i ham. Troen er blevet hans styrke. Som troen kan være det for os. ”Og jeg siger dig, at du er Peter og på den klippe vil jeg bygge min kirke og dødsrigets porte skal ikke få magt over den” Mon ikke Peter er blevet stum af overraskelse, da han hører Jesus sige sådan? At han er den klippe som Kristus vil bygge sin kirke på. Er det Peter som det sårbare og svage og skrøbelige menneske han er Kristus vil bygge sin kirke på? Nej. Kristus vil bygge sin kirke på Peters tro. Vores kirke her, hvor vi kan komme som dem vi er, sårbare, svage og skrøbelige er bygget af kampesten og mursten og af mørtel.

Men først og fremmest er den bygget af tro. Dem, der har lagt alle deres kræfter i at bygge murene her omkring os. De mure, der står her om os endnu urokkeligt klippefast. Har det ikke været deres tro, der har været drivkraften og motivationen til at bygge dette smukke rum? Der skulle være et Gudshus, hvor vi skulle kunne komme og være sammen om at lytte til Guds ord. Bede Gud om at styrke vores tro. Vores kirke er mere end mursten og mørtel. Vores kirke det er os, der kommer her. Vi er levende sten. Med sine ord og med sin ånd bygger Kristus kirkens herre et fællesskab af os. Vi er vidt forskellige men der er noget vi har tilfælles. Vores tro. På Kristus den levende Guds søn. Og den tro vi deler skal få betydning for vores liv på en sådan måde at vi lever som ham som vi tror på har lært os. Amen. Ære være faderen og sønnen og Hå som det var i begyndelsen så også nu og altid og i al evighed. Amen.